

Марія.

Истина е чи много блещи.

Славчо, изважда діамантътъ отъ прѣстѣтъ на баща си и го дава Маріи.

Вижте го, моля вы, и отъ близу.

Марія.

Наистина е много хубавъ. Свѣтулка като звѣзда отъ всяка страна. (*иска да повърне прѣстенътъ*).

Славчо, ся испречва предъ нея.

Не, госпожице, той е сега въ добры рѣцѣ. Тейко ми ви го принося даръ.

Грабчо.

Азъ !

Славчо.

Не ли наистина искате да варди този прѣстенъ Марійка въ знакъ на любовъта ви?

Грабчо, на сына си полегичка.

Какъ ? какво ?

Славчо, Маріи.

Скъпоцѣнно нѣщо ! Тейко ми шепне да вы накарамъ да го приемнете.

Марія.

Не, моля вы . . .

Славчо, Маріи.

Увѣрявамъ вы чи не е възможно да го земне назадъ.

Грабчо, самъ.

Діаволытъ мя хващатъ !